

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at naar han siger, der er kommet Adresser fra forskellige Sider, og at Ønsket om at faa dette Forslag gennemført vinder mere og mere Indpas rundt omkring i Landet, saa skulde det vel ikke være af en anden Grund, nemlig den, at man mener, nu gælder det om at faa det igennem, inden Modstanden fra mange Sider vokser saa stærkt. Det tror jeg, at der kunde være mere Grund til at antage, idet jeg har den Opfattelse, at der ude omkring i Landet netop er stærk Modstand imod det, og at den ikke er aftagende, men maaske snarere stigende. Jeg maa jo indrømme, at det Lovforslag, som vi har faaet forelagt i Aar, er lavet meget om i Forhold til det, der blev fremsat i Fjor. Den rene Grundskyld er der ikke mere, den, som efter det forrige Lovforslag de enkelte Kommuner kunde indføre, naar de fandt Anledning til det. Nu er der baade Grundskyld og Ejendomsskyld. Det er en Forbedring af Forslaget fra i Fjor, det indrømmer jeg. Nedfældingen af de gamle Skatter er forsvundet, og i det hele taget maa jeg jo sige, at man har noget fraveget de Ideer og de Tanker, som fra radikal og socialdemokratisk Side ellers har været fremme. Jeg maa gaa ud fra, at den sociale Fordel, der ligger i dette, at man indfører Grundskyld, maa man have set noget bort fra, naar man gaar over til at tage Skatterne baade som Ejendomsskyld og som Grundskyld. Men naar vi alligevel ikke kan gaa med til Forslaget, saadan som det foreligger her, er Grunden den, at man har bibeholdt netop det, som man ved Loven af 1922 fik indført om Beskatning til Staten ved Grundskyld, og vi mener ikke, at man saa tidt skal lave om paa bestaaende faste Ejendomsskatter, men at det maa have sit Forblivende ved det, som man fik lavet i 1903, saaledes at man i alt Fald sørger for, at det træder i Kraft først, og at man ikke allerede, før det er sket, laver om paa det igen. Ejendomsskatterne maa være noget fast og ikke noget, som man ret jævnlig laver om ved, og nu har vi jo netop faaet denne Vurdering til Ejendomsskyld saa nogenlunde indarbejdet. Der vil altid gaa en Del Aar, indeu man kan blive fortrolig med den, idet den jo i nogen Grad beror paa et Skøn. Men de Vurderingsmænd og de Vurderingsmyndigheder, som har haft med det at gøre, maa man jo antage nu nogenlunde er naaet til det, som man kan anse for at være rimeligt og retfærdigt. Det, der fra vor Side nærmest gøres Indvendinger imod, er, at baade

den Vurderingsmaade og det Vurderingsgrundlag, man har for Grundskylden, er meget uheldige. Det er tænkte Størrelser, man arbejder med, i Stedet for virkelige Værdier, virkelige Ejendomme, saaledes som de finder deres Udtryk i Ejendomsskyldværdien. Man har jo det Udtryk, at al Jord skal vurderes som hørende til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur o. s. v. Det er altsaa tænkte Størrelser, man arbejder med ude paa Landet, og i Byerne gaar man rent skematisk frem, efter Tabeller, Udregninger o. s. v. Det viser sig jo, at Skønnet der kan være meget forskelligt fra Skyldraadenes og Over-Skyldraadets Side. Jeg skal blot nævne et Eksempel fra Odense. Der er Værdien af en hel Mængde Ejendomme blevet sat betydeligt ned af Over-Skyldraadet; 65 Ejendommers Værdi er blevet sat ned i een Gade, medens den kun blev sat op for een. Saa stor har Forskellen i Bedømmelsen af Grundene været, at en Ejendom er nedsat med 32 000 Kr. paa Grunden, en med 46 000 Kr., en med 49 000 Kr., en med 85 000 Kr. og en med endda 189 000 Kr. Det er ganske vist to forskellige Myndigheder, der har vurderet, men Vurderingen er dog sket ud fra det Synspunkt, at man har villet vurdere den nøgne Jords Værdi. Jeg ved ikke, hvem der har taget fejl, men i hvert Fald maa en af dem have været paa den gale Side. Naar der kan forekomme saa store Forskelle i Vurderingen, mener jeg, at det ikke er noget godt Grundlag for at paaligne Skatter.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt mente, at vi fra konservativ Side vel nu maatte være kommet til at se, at det var det eneste rigtige, ogsaa ud fra en konservativ Tankegang, at dele det saaledes, at man vurderede Jorden for sig og Bygningerne for sig, for at Skatten kunde gaa til Bunds. Jeg vil dertil sige, at selv om der nok kan være noget tiltalende i det, det ærede Medlem der sagde, vil jeg dog se noget bort fra dette, ud fra den Opfattelse, at en mere retfærdig Vurdering kan finde Sted naar man tager hele Ejendommen, fordi det er en virkelig Værdi, en virkelig Ejendom, man har for Øje, og som man kan vurdere, saaledes som man kan se den, og selv om der saa skal blive nogle faa smaa Ejendomme, der paa den Maade ikke faar Jorden beskattet, mener jeg dog, at det er mere betryggende at foretage Beskatningen paa den Maade, som vi mener, det bør ske, i Stedet for at dele paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Pinholt ønskede. Netop fordi der er saa store Forskelle mellem de forskellige Kom-